

Občasník

HORŠICKO

necenzurované

...zprávy, informace, zajímavosti

od Zlatého potoka...

Noviny Obce Horšice *15. Ročník, číslo 80 * září 2014 * cena výtisku 5,- Kč

Slovo starosty úvodem

Když jsem nahlédl do minulého čísla našeho Občasníku, padla mi do oka moje věta, slibující občanům, že dojde k nápravě a bílá souvislá čára dopravního značení u hřbitova bude přerušovaná. Stalo se! Jsou zkrátka věci, které se dají vyřešit rychle, jiné musí počkat na vhodnou dobu. Tak např. k opravě vstupního schodiště do školní budovy došlo až v druhé polovině srpna – ale do zahájení školního roku bylo vše hotovo. V době prázdnin bylo také zrekonstruováno sociální zařízení v přízemí školy a betonové nádvoří ošetřeno asfaltovým nástřikem. Revize hromosvodů na budově školy prokázala nutnost opravy tohoto zařízení a také toto si vyžádá svůj čas. Vezmu-li něco z jiného soudku, pak musím připomenout, že kontejnery u hřbitova jsou tam pro ukládání hřbitovního opadu, nikoliv k odkládání odpadu z domácností. Ejhle, tu je vidět jak někdo využívá večerního přišerí nebo dokonce noční tmy, rejdí kolem kontejnerů s kolečkem plným domovního odpadu. Jenomže – asi dotyční lidé zapomínají, že vesnice má oči otevřené i v noci. Někdo řekne – ohraná písnička! Já jsem stále věřil, že lidé jsou rozumní, že umí číst, že vědí, kam se odpad odkládá.

Teď tady máme před koncem roku a po Novém roce se budou opět prodávat známky na popelnice. Co myslíte? Dojde pak k nápravě tohoto problému? Toto vydání Občasníku Horšicko je jubilejní – je označené pořadovým číslem 80. Chtěl bych

právě u této příležitosti poděkovat všem dopisovatelům, kteří stránky tohoto našeho zpravodaje obohatili svými příspěvky. Ať už se jedná o stále přispívající paní učitelky, v minulosti dopisoval svými postřehy pan Jaroslav Smola z Dobřan, v poslední době je téměř pravidelným pisatelem pan ing. Jindřich Pelíšek. Nechci zapomenout ani na hasiče a všechny zde nejménované. Zkrátka všem patří toto poděkování. Našemu Občasníku Horšicko přeji, aby měl stránky stále bohatě popsané čtivými texty, fakty i zajímavostmi, chválou i kritickými větami. Aby měl trvale dostatek čtenářů a dokázal uspokojovat i občany nedeckavé jak v obci tak i v okolních vesnicích. Vždyť přece právě k tomu takový místní plátek má sloužit.

Miroslav Čepický

Jen malě ohlédnutí

23.9.2014 Mir. Čepický

Zas utekly čtyři roky,
vzpomenu si na rodáky,
a ve zpětném zrcátku
i na vánoční pohádku.
Hodin práce bylo stovky
i problémy kolem ČOV-ky.

Hasičům se zadařilo,
v Újezdě se jedlo, pilo,
a pro děti na hřišti
pekli buřty hasiči.

Sem, tam někde nepořádek
kolem toho spousta řádek.

Školička je pýchou obce,
ani se to věřit nechce,
že se rázem zvládla akce
pro děti i pro myslivce.

Jubilantům též jsme přáli
přípitek si s nimi dali.

Je vidět za čtyři léta,
že to u nás dále vzkvétá.

A když někdy nejste v právu,
tak nevěšte svoji hlavu!

Řešily se různé věci
spraví se i tohle přeci.

Dál tu žijme ve shodě,
v sousedství i v hospodě.

Poděkovat za práci - je slušnost!

Marnost nad marnost – tak by se dalo nazvat neustále znečišťování návsi, zejména v okolí bývalého poštovního úřadu. Všichni víme, že nepořádek tam zanechává mládež – ale ona mládež to sama stále neví. Jejich trvale stejná a ohraná písnička - „my jsme tam nebyli“ - „ to ta druhá parta“ atd., a tak podobně. Nejinak je tomu s otáčením sochy sv. Jana Nepomuckého a s odpadky před vchodem do školy. PROSÍM VÁS, JE TO TAK TĚŽKÉ PO SOBĚ UKLIDIT? Všude jsou popelnice nebo kontejnery jen pár kroků od těchto míst!! A jak vypadá lavička a okolí odpočívadla pod Henigarovem?! Turista, který by si zde chtěl odpočinout a porozhlédnout se nádhernou krajinou, kterou nehyzdí žádné stožáry vysokého elektrického vedení, ten aby na tom místě hned zvracel a zaplakal nad úrovní této naší kultury. Jenomže, to co já tady opakovaně píšu, to asi právě nečtou osoby dotyčné a proto je stav takový jaký je! Ještě štěstí, že se úklidu ujali hasiči a občas pan starosta Josef Bělohlavý svolá brigádu. Hned je poznat, jak se zlepšil vzhled vyjmenovaných míst. Někdy také uklidí pan

Vlastimil Ptáček a Jan Voráček - o své vůli – protože už se na to nemohou dívat. S manželkou jsme uklízeli několikrát na zmiňovaném odpočívadle. Bohužel, této práce si ale váží pouze ten, kdo sám na pořádek dbá. Před polovinou srpna uklidili hasiči náves opět. Patří jim za to toto veřejné poděkování. Vydrží uklizeno alespoň do konce prázdnin? S takovou otázkou jsme se setkali záhy po brigádě? A jak to dopadlo? Odpovězte si sami. S potěšením mohu konstatovat, že se postupně zlepšuje aktivita hasičských sborů jak v Horšicích, tak v Újezdě. Konání různých společenských akcí, úklid v Horšicích na hřišti i na návsi, v Újezdě rovněž zdařilé vepřové hody i ošetřování prostranství „Na Kanárku“, zejména před Anenskou poutí atd. Jednou větou na závěr tohoto příspěvku:

Jménem současného zastupitelstva Obce Horšice i jménem svým, DĚKUJI HASIČŮM za jejich práci, kterou v posledních letech vykonali ve prospěch našich obcí Újezda a Horšic.

Starosta obce Miroslav Čepický

O čem se povídá????

Sbor dobrovolných hasičů v Újezdě si vzal za své, že uskuteční v sobotu dne 30.srpna 2014 autobusový zájezd do Českých Budějovic na výstavu Země živitelka. Následně pak velice pracně i za pomoci Obecního úřadu v Horšicích, doplňoval obsazení autobusu. Podařilo se – hurá! Konečně! A můžeme vyrazit – řekli si „účastníci zájezdu“. A pak přišlo veliké zklamání! Objednaný autobus zkrátka nepřišel z důvodu poruchy. Může se to stát?! Samozřejmě. Nemám z toho žádnou radost, vůbec ne! Tak jako ji neměli přihlášení a na smluvených místech autobus očekávající občané. Akce se nezdařila. Nebudte z toho smutní. Ze života víme, že takových nepodařených, byť dobře míněných záležitostí už bylo a ještě bude. Jen je vždycky potřebné dobře zvážit kritická slova. Přeji hasičům trpělivost a sílu k tomu, aby se podobných akcí po prvním

nezdaru a zklamání nevzdávali. Aby nebylo při povídání, tak je tady další nepodařená věc. Před prázdninami jsme vyřešili ucpané hlavní odpadní potrubí na obecního úřadu, vysoušeli jsme vlhké zdivo a domnívali se, že vše je vyřešeno. Bohužel - zmýlili jsme se! V posledních čtrnácti dnech to v odbočkách odpadního potrubí bublalo a bublalo, až vytryskla špinavá voda z výlevky. Další problém v budově, která už nám nadělala starostí. Také horšičtí hasiči museli vyřešit závadu -vrata hasičské zbrojnice byla notně pokroucená a s jejich zavíráním byl od požáru trvalý problém. Dnes už sice zavírání funguje jak má, ale na světě je další nedostatek – zrezivělé plechy, které už se nevyplatí opětovně natírat. Takže - na jaře příštího roku vyměnit na vratech zrezivělé plechové tabule, natírat a ve finále si říci – zase jsme udělali kus dobré práce !

Mir. Čepický

Koule jsou uloženy u Domu historie Přeštica v Přešticích, původně umístěné v dolní části náměstí u kmene stromu.

Pokud jde o průzkumy hradu, došlo v minulosti v areálu hradu k řadě nálezů při povrchovém sběru. Jak informuje Tomáš Mařík ve své předběžné zprávě o „Novém zjištění na hradě Skála“, jednalo se na příklad o cihly se stopami po opálení, zlomky tvrdé, šedé, redukčně pálené keramiky z pozdního středověku, obdobná keramika z dolního hradu, fragmenty dlaždic v horním hradu, pravěké drtidlo, fragment vzhůru taženého okraje nádoby ze 13. století, velký žulový kámen pocházející z odstřelování hradu prakem. Tentýž autor uvádí, že v roce 2011 bylo nalezeno velké množství keramických fragmentů ze středověku a pravěku. Středověká keramika pochází ze 13. století. U pravěké se jednalo o keramiku z kultury chámské ze středního eneolitu, u česko-falcké mohylové ze střední doby bronzové a nynické z pozdní doby bronzové. Při záchranném archeologickém výzkumu vedeném Mgr. Antonínem Zelenkou bylo v provedené sondě rozlišeno sedm vrstev, z čehož v šesté vrstvě byly nálezy výlučně pravěké, ve zbývajících převážně středověké, výjimečně pravěké. Nálezy středověké keramiky spadají do 13. století. Mezi ně patří hrnek s hrnčířskou značkou na dně, fragment bíle malovaného hrnce, zlomky keramiky tenkostěnné, tvrdě pálené (pocházejí z Německa). Dále zde byly nalezeny zlomky okrajů laločnatých pohárů, zlomek podstavy skleněné číše či poháru, kostěné obložení střenky nože, polovina podkovy a další. V druhé vrstvě bylo nalezeno drobné bronzové kování pravděpodobně středověké, z chamské kultury zde bylo značné množství zlomků nádob, přeslen a kamenný brousek na ratiště šípů. Z nálezů česko-falcké mohylové kultury to byla především bronzová jehlice. Mezi početné nálezy z doby nynické kultury patří miska, velký fragment amfory, hrnčířská čepel. Z výčtu nálezů na hradě Skála je patrné, že zkoumané místo bylo osídleno již za pravěku obdobně jako Slovanské hradiště na Jindříně, jak jsem v Občasníku uvedl.

Možná, že některý čtenář se pozastaví nad sběrem fragmentů, čili střepů. Avšak je nutno si uvědomit, že každá historická doba při výrobě keramiky a při jejím zdobení používala charakteristický způsob, podle něhož dnes odborníci mohou dobově zařadit existenci zkoumaného historického objektu, případně podrobnosti o způsobu života obyvatel. Ač střepy, mají však obrovskou vypovídací schopnost. (Středověk v letech 476 až 1492, pro české dějiny 1526).

O hradu se dochovalo i několik pověstí. Sama má matka mně vyprávěla na příklad o Dlouhém Bartovi na Černém zámku. Barta byl hajným rytíře Michala Brkoše z Liebsteina (tj. na Skále). Ten měl jedinou dceru Juvarku, kterou chtěl za manželku rytíř Heřman Blatinský z Wildsteina. Brkoš to urputně odmítal i když strážný duch Černého zámku Hlehlehel se o usmíření bez úspěchu snažil. Barta za pomoci strážného ducha z Wildsteinu Vzevlehela usmíření bránil. Barta po vyhnání z Liebsteina se usadil na Wildsteině, kde za pomoci Vzevlehela svého pána otrávil. I odtud byl Barta vyhnán. Za husitských bojů Barta Žižkovi prozradil jak dobýt oba hrady. Po zboření Wildsteina oba strážní duchové pak přebývali v Černém lese. Žižka za zradu zámku byl Bartovi vděčen. Slíbil mu, že ho neoběsí, ale na památku na něj z jeho kůže nechá zhotovit potah na buben. Dobrý duch z Černého zámku Hlehlehel Bartu osvobodil, ale za jeho zločiny jej odsoudil k neustálému pití piva ze sudu ve sklepě Černého zámku, odkud jen jednou za rok o masopustu může vyjít ven, přičemž musí stále pít pivo, chodit okolo zámku a volat „Pít! Pít! Pít!“. Prý ve sklepení bylo 240 sudů. Okolo zámku musí Barta chodit tak dlouho, dokud nepřijde hajný Černého lesa, který místo něj bude ve sklepě pít pivo. Barta na sebe převezme jeho podobu a po dobu masopustu i jeho povinnosti. Hlehlehel každého hajného zaváže pod trestem smrti, že nikomu neprozradí toto tajemství. Dlouhý Barta bude osvobozen, až poslední sud piva dopije hajný z Horšic. Tento hajný pak za ožralství musí ve sklepení spát 50 let. Probudí jej zakletý dudák z Krkonoš, s nímž se bude muset po světě toulat. Zda byl Barta osvobozen se neví. Možná, že dodnes chodí tajně ve stanovenou dobu kolem hradu. Výkřiky „Pít!“ ale dosud nikdo neslyšel. Anebo možná už všichni včetně strážních duchů jsou už v důchodu.

Mezi pověsti patří i vyprávění o spojení hradu Černá Skála s Jindřínem koženým mostem. Také mezi spolužáky v horšické obecné škole jsme si vyprávěli o spojení velkostatku tehdejšího pana Josefa Boříka podzemní chodbou s hradem. Dokonce několik mých spolužáků se pochlubilo, že ve sklepení velkostatku našli vchod do této chodby. Také

Paní Marie Valentová z Újezda oslavila 80.narozeniny

Když je člověku 40 nebo 50 let, mávne nad tím rukou a řekne si – to není žádný věk. Když oslaví 60, začne kalkulovat. Zavzpomíná jak to bývalo, občas se také vrací myšlenkou až do dětství. Pozoruje, jak kolem něho vyrůstá mladá generace a vidí – nedávno ještě děvčátka a dnes už vozí kočárek. Celou řadu dětí z vesnice vůbec nezná a začíná už vyprovázet na poslední cestě i svoje

vrstevníky. Dívá se na starší občany a upřímně řečeno, i když jim přeje dlouhověkost, přece jen někde, ve skrytu lidské duše se objevuje čas od času záludná otázka – dožiju se takového stáří také?

Před věkem mnohých našich spoluobčanů doslovně smekám! A když si při návštěvách u příležitosti jejich kulatých narozenin vyprávíme, zjišťuji a stále se utvrzuji v tom, že jejich životní zkušenosti a moudrost jsou k nezaplacení.

V pátek dne 22.srpna 2014 jsme se společně s paní R.Železnou vypravili za paní Marií Valentovou do Újezda s gratulací, k jejím 80.narozeninám. Narodila se v Horšicích, v rodině tesaře a muzikanta pana Václava Kohouta a do sousední obce se provdala. Stále si zachovává přehled o dění ve vesnici, mnohdy jí vidíme jak řídí svoje auto a dá se říci, že je stále velmi samostatná a plná energie. Na oslavě se sešla celá rodina u prostřeného stolu a samozřejmě, že přípitek a nechyběl ještě další – jak se říká do druhé nohy. Výtečné chlebičky, zákusky, káva atd. Debata se točila kolem věcí všedních i tak trochu rodinných, obdobně, jak tomu při takových příležitostech bývá. Po blahopřejných oficialitách jsme setrvali v družné náladě a dobré pohodě. Tak ještě jednou, tentokrát v Horšickém Občasníku: ***Přejeme paní Marii Valentové trvale pevné zdraví, stále dobrou náladu, patřičnou dávku štěstí v pravou chvíli a mnoho dalších spokojených roků života v kruhu rodiny, přátel i sousedů v obci.***

Kult. Komise a Mír.Čepický

Předvolební guláš už nebude

Předvolební kampaň skončila zaregistrováním kandidátů pro **komunální volby, které se konají ve dnech 10. a 11.října 2014.** Volební okrsky budou u nás tradičně dva: v Horšicích je volební místností v I. patře budovy obecního

úřadu a v Újezdě opět v hasičské klubovně "Na Kanárku". Voleb se mo-hou zúčastnit oprávnění voliči v **pátek v době od 14.⁰⁰ do 22.⁰⁰ hodin a v sobotu od 8.⁰⁰ do 14.⁰⁰ hodin.** Před odevzdáním hlasovacích lístků je volič povinen prokázat svoji totožnost platným dokladem před volební komisí – tedy, obvyklá praxe.

Poslední společná porada starostů přeštického obvodu se konala ve čtvrtek dne 11. září. Hlavním tématem byly samozřejmě nadcházející volby do obecních a městských zastupitelstev a záležitosti spojované s ukončením mandátů současných členů ZO a měst. Při volné debatě se pak někteří

účastníci dověděli, jakým způsobem se v některých obcích kandidáti prezentují. Z pohledu časového sledu událostí, měli tedy správně nějakým způsobem informovat voliče o svých záměrech, představách a plánech už v době, kdy občany – voliče žádali o podepsání petice podporující kandidaturu jednotlivce, sdružení nebo politické strany. Někakým způsobem - budiž ovšem chápáno jako - veřejným vystoupením, novinovým článkem, prohlášením na internetu apod., nikoliv jako ledajakým povídáním ně-kde u piva. Poněkud ulehčenou pozici mají dosavadní členové zastupitelstev, kteří v uplynulém období prokázali svoje postoje k veřejným a obecním záležitostem a znovu podali kandidátku. Od nich lze očekávat, že budou v práci pro obec pokračovat přinejmenším ve stejném nebo i širším rozsahu, samozřejmě podle situace a okolností, které jim např. finanční možnosti obecního rozpočtu dovolí. Postřehuto na setkání starostů a praxí už mnohokrát prověřeno, že předvolební sliby na všech úrovních řízení státní a veřejné správy zůstávají mnohdy jen na papíře, ovšem nevylučuje

to, že se zvolený zastupitel má postavit k věci už jako kandidát férově a před svými voliči se následně v průběhu volebního období zodpovídat z toho, proč slibované nesplnil nebo neplní. Jelikož - a nyní se dostávám přímo do našich podmínek – ani u nás se nestalo, že by kdokoliv z kandidátů (obrazně řečeno) - "naváhl a dal občanům ochutnat předvolební guláš", lze předpokládat, že účast našich voličů při letošních komunálních volbách už nebude ovlivněna planými sliby a že občané tedy přistoupí k hlasování pro jednotlivé kandidáty naprosto objektivně.

Na poradě také zazněly signály v tom smyslu, že v některých obcích se budou kandidáti teprve představovat až na posledních veřejných zasedáních současných zastupitelstev. Osobně proti tomuto způsobu samozřejmě nic nemám, zejména v případech, kdy se jedná o velké obce nebo dokonce města, ale v případech, kdy se občasně navzájem léta znají, považuji to za jakýsi módní přepych nebo, chcete-li, za jakousi zbytečnou opičárnu. Abychom nakonec nedospěli k tomu, že budeme v každé i sebemenší obci vyvěšovat barevné fotografie kandidátů dva měsíce před volbami na kdejakém rohu ve vsi. Podle mého názoru je úplně dostačující zveřejnění seznamu zaregistrovaných kandidátů v nějakém místním zpravodaji - v našem případě tzn. v Občasníku Horšicko.

Nově vzniklé zastupitelstvo Obce Horšice bude tvořit sedm zvolených kandidátů. V obcích, kde mají pouze jednu společnou kandidátku s plným počtem 7 zastupitelů nebo pouhých sedm nezávislých kandidátů, je volba velice jednoduchá. I kdyby k volebním urnám přišli jen sami kandidáti a nikdo jiný, dali by hlas sami sobě a zastupitelstvo by bylo zvolené. V našem případě mají voliči - jako vždy - na výběr. Ostatně k tomu je nutné podotknout, že tak by to mělo být ve skutečnosti všude, ale zákon to nevyžaduje. Přeji všem kandidátům, aby získali počet hlasů co největší a těm, kteří se nestanou členy obecního zastupitelstva děkuji za jejich snahu i odvalu. S trochou nadsázky – vzpomněl jsem si na film "Sedm statečných". Né proto, že to byli pistolníci, ani né proto, že se stali slavnými filmovými postavami nebo hrdiny ochraňujícími obyvatele před bandity, ale proto, že se nestyděli a nebáli se "nést svojí kůži na trh". Nastávajícímu zastupitelstvu Obce Horšice přeji hodně zdaru, pevné nervy, chuť do práce i velkou trpělivost a dostatek financí pro obecní rozpočet! A guláš – ten lze očekávat až po volbách.

Miroslav Čepický, starosta

Zaregistrované kandidátní listiny pro volby do zastupitelstva Obce Horšice v r. 2014

Nezávislý kandidát „Daniel Havlíček“	Nezávislý kandidát „Ing. František Bořík“
Nezávislý kandidát „Miloslava Bradová“	Nezávislý kandidát „Miroslav Čepický“
Nezávislý kandidát „Josef Duchek“	Nezávislý kandidát „Miroslava Farkašová“
Nezávislý kandidát „Markéta Fišáková“	Nezávislý kandidát „Ivana Linhartová“
Nezávislý kandidát „Jaromír Muchka“	Nezávislý kandidát „Jaroslav Vachovec“

Nový školní rok zahájen

Tentokrát vyšel první školní den přesně na 1. září. Už od půl osmé se začali scházet děti, žáci a jejich rodiče k budově školy, aby po nově opraveném schodišti vstoupili do vzorně uklizených prostor celé školy. Z přízemí, ze třídy mateřské školy, se občas ozýval pláč, ale to jen po první dny, než si malí „mateřáci“ zvyknou na odloučení od mámy, na nové prostory a nové kamarády. Mateřská

škola je zaplněna do posledního místečka. Školáci už kráčeli srdnatěji, zvláště ti, kteří budou navštěvovat už vyšší ročník. Prvňáčků jsme letos přivítali **8 – Marečka Matase, Honzíka Náprstka, Verunku Hrubou, Sašenku Beštovou, Mišu Štengla, Honzíka Hrdličku, Filipka Fořta a Martínka** z místního obchodu. Tentokrát jsme na slavnostním zahájení postrádali pana starostu Miroslava Čepického, který se omluvil, jelikož reprezentoval obec na celostátní výstavě Země živitelka. Zastoupila jej paní místostarostka Miroslava Farkašová. Po slavnostním zahájení, představení nových prvňáčků a předání dárků se žáci rozeběhli do svých tříd a rodiče využili návštěvy školy nejen k prohlédnutí prostor, ale i k zařizování administrativních záležitostí spojených s přihláškami žáků do školní jídelny a družiny. Tak všem školákům hodně zdaru a těm malým v mateřské škole co nejméně slziček.

Mgr. Pavla Nohavcová, ředitelka školy

program nese název „Co nám poví kalendář“. Ve čtvrtek 4. 9. 2014 v 16 hodin jsme se všichni sešli na školní zahradě, opekli vuřty a společně jsme ten nový školní rok 2014/2015 přivítali.

Zahájili jsme nový školní rok v MŠ

Letošní školní rok jsme zahájili v pondělí 1. září 2014. Přivítali jsme **7** nově zapsaných dětí: **Adélku Bradovou, Pavlinku Dobrou, Lidušku Staňkovou, Nelinku Vachovcovou, Adélku Vladařovou, Jarouška Bořika a Jiřika Loudu**. Celkem naši mateřskou školu navštěvuje 24 dětí. V letošním roce se zaměříme na roční období. Budeme vnímat jeho změny, měnící se přírodu a život v ní. Proto náš Třídní vzdělávací

Dana Řihošková

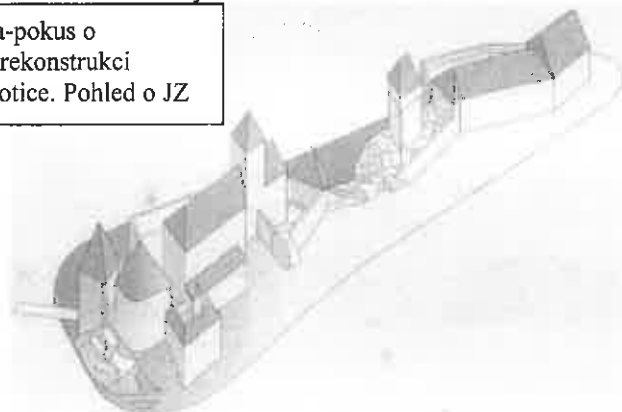
Hrad Skála

V tomto příspěvku míním seznámit čtenáře s výsledkem nejnovějšího archeologického výzkumu hradu Skála. Předpokládám, že nebude na závadu zopakovat na úvod alespoň ve stručnosti něco z jeho historie.

Zřícenina hradu Skála v Černém lese, Černá Skála, také od horšických starousedlíků jsme slyšávali **zámek Černá Skála**. V dávné minulosti však toto jméno se nevyskytovalo, takže při zemském zaměřování v roce 1838 se nevědělo, jaké jméno této zříceniny hradu má být uvedeno. K označení bylo proto použito jméno nejbližší vesnice Liebstein, dnešní Vitouň. Teprve historik Fr. Heber při studiu desk zemských zjistil, že už od roku 1567 je uvedeno: „Zámek pustey, jenž slove Skála, ves Radkovicze, a ves Kuziny, pustou vsi rzečenou Dolezom...“ a na jiném místě je uvedeno od roku 1570 „Zámek pustý Skály...“.

Počátky hradu lze datovat do 12. a 13. století, kdy v našem kraji žili z mocného

Hrad Skála-pokus o hmotovou rekonstrukci v pozdní gotice. Pohled o JZ

západočeského rodu tři bratři a to Černín, Břetislav a Drslav. Břetislav měl syna stejného jména, a ten pak měl syna jménem Děpolt, který je zmiňován k roku 1282. Nejstarší z Děpoltových šesti synů Vilém je uváděn od roku 1287. Tento Vilém si vystavěl na táhlém buližnickém hřebenu hrad. A tak Vilém roku 1318 poprvé užívá za svým jménem predikát „ze Skály“. Tento Vilém je naposledy připomínán roku 1325. Hrad se skládá ze dvou objektů, z horního a dolního hradu. Oba jsou vystavěny ze stejného materiálu.

Zdivo z neporézního sklovitě hladkého buližníku je spojeno velice kvalitní bílošedou vápennou maltou.

Zmíněný Vilém ze Skály měl stejnojmenného syna Viléma (II.), který je připomínán roku 1337-1356, kdy zasedal na zemském soudu. Vilém (II.) je roku 1358 uváděn jako Vilém ze Skály. Nejstarší z jeho synů, rovněž Viléma (III.), měl dva bratry Břeněk a Půta. Tito posledně jmenovaní drželi Švihov. Roku 1367 se Břeněk a Půta majetkově oddělili, takže Břeněk měl Švihov a Půta hrad Rabí. Roku 1375 je Břeněk uváděn jako Břeněk ze Skály. Roku 1371 je uveden majitel hradu Skála jako „urozený pan Vilém, rytíř ze Skály“ (zřejmě jde o Viléma III.). Vilém (III.) je připomínán roku 1377 a 1378 v souvislosti s prodejem některých svých nemovitostí, naposledy však roku 1379. Po jeho smrti se hradu a panství Skály ujali jeho dva bratři, Břeněk (sídlící na Švihově) a Půta (sídlící na Rabí).

V dalším vývoji majitelů Skály na přelomu 14. a 15. století se objevuje řada Půtů, Půta jako majitel Rabí (zemřel r. 1399), Půta starší (syn Viléma ze Skály, zemřel r. 1404), Půta mladší, syn Břeňkův (zavražděn r. 1413). Zmíněný Půta starší byl roku 1388 ve službách bavorského knížete Albrechta, a byl to ten který roku 1397 prodal svůj dům čp. 18 v Radkovicích Bohuslavovi a jeho sestřím, dětem Vojtěchovým, o němž jako tvrzí byla již v našem občasníku zmínka.

Hrad Skála byl za vlády Václava IV. třikrát obléhán. Tak tomu bylo roku 1399, kdy hrad Půty staršího ze Skály dobývalo královské vojsko za použití tzv. „pušky veliké“, první použité střelné zbraně v Čechách. Roku 1402 byl hrad opět obležen přívrženci krále Václava IV., kdy pánem na Skále byl Břeněk nazývaný tehdy jako Břeněk starší ze Skály na Švihově. Hrad byl královskými dobyt. Po Břeňkově přestoupení ke královské straně, byl mu hrad Skála vrácen. Od června do října roku 1413 byl hrad Skála znovu obléhán královským vojskem vedeným podkomořím Hájkem z Hodětína. Tehdy byl zřejmě doby a silně poškozen. V roce 1441 byl obsazen lapky, kteří pustošili okolní krajinu. A tak byl hrad znovu dobyt a vypálen vojskem pod vedením Hynka Krušiny ze Švamberka a Hanuše z Kolovrat. Švihovští jej později obnovili. Po roce 1548 se zde vystřídala řada majitelů. Dr. Durdík a Sušický uvádějí, že od roku 1568 je hrad připomínán jako pustý.

Stojí snad ještě za zmínku, že z nálezů z 19. století na hradě pocházejí mj. velké kamenné koule o průměru 60 cm, které byly vystřelovány „velikou puškou“ zv. bombardou.

byl kdysi znám příběh o bílé paní, která se v noci objevovala mezi skalami při cestě z Vitouně do Zálesí. Jindy se vyprávělo o tom, že někdy bylo možno vidět u jedné studně hradu veliký černý sud. Přiblížil-li se někdo k němu, sud s velikým rachotem hned spadl do studně. Podle jiného vyprávění zaznamenaného mým kolegou ze Spolku pro záchranu historických památek Přešticka panem ing. Bělem v „Edici lidových pověstí“, vydané Kulturním zařízením, byly na hradě ukryty poklady nesmírné ceny. Poklad na dně hluboké studny hlídal obrovský černý pes. Jednou několik odvážlivců vytáhlo ze dna velký černý sud, když se po jeho otevření dotkli zlatých a stříbrných mincí, sud spadl zpět do studny doprovázený psím zavýtím, a studna se naplnila vodou. Známým byla pověst o lupiči Bohuslavu z Vlčího, jenž se na Skále usadil a přepadal v okolí. Za našich předků se vyprávěla řada jiných pověstí, které však už jsou zapomenuty. Kdyby snad někdo znal další, bylo by záslužné se s nimi seznámit. Přihlásí se někdo?

Podle předběžné zprávy pana Tomáše Maříka „Nová zjištění na hradě Skála“ a Novobilského a Rožmberského „Hrad Skála u Přeštic“ zpracoval Ing. J. Peříšek.

Na školním hřišti

Za krásného podzimního počasí využíváme ve školní družině maximálně školní hřiště ke hrám i sportování. Na hřišti žáci nejraději hrají oblíbenou hru vybíjenou, fotbal, tenis, z míčových her dále hrají nejraději na jelena, na myslivce, vypadávanou nebo na zvířata. Také schovávaná je prima hra nebo hra telefon. Z písku stavíme hrady i s vodním příkopem ale tentokrát se nám z hradu povedlo jakési strašidlo. Pokud je žákům horko, nebo si chtějí povídat tajnosti, zalezou si do kouzelného stromu. Na hřišti

se všem líbí, dá se zde zažít mnoho zábavy, sportování i jen tak odpočívat.

Sylva Seidenglanzová

A je tu nový školní rok!

Jako již loňský školní rok, tak i letos v naší školičce budou otevřené kroužky. V pondělí se budeme hravou formou plnou písniček a pohybových her věnovat anglickému jazyku. Tento kroužek je pro žáky 1. a 2. ročníku. Připravujeme se tím na povinný anglický jazyk ve 3. třídě. V úterý budeme objevovat krásy přírody, věnovat se ekologii a rozvíjet své dovednosti v přírodovědném

kroužku. V tomto kurzu jsou děti od 1. do 5. ročníku.

V letošním školním roce ale máme novinku. Jelikož byl velký zájem o anglický jazyk i mezi předškoláky. Otevře naše škola samostatný kroužek pro přihlášené děti z MŠ. Tento kurz povede paní Farkašová. Tímto jí chci moc poděkovat za vstřícnost a ochotu nám pomoci, těším se na spolupráci.

Kateřina Uhlíková